

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Ciechanowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 26 września 2013 r. w S.

sprawy z powództwa (...) S.a r. l. z siedzibą w Luksemburgu

przeciwko R. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 22 marca 2013 r., sygn. akt III C 2655/12

postanawia:

o ddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 22 marca 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie oddalił wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu Sąd pierwszej instancji stwierdził, że pełnomocnik pozwanego, który zgłosił swój udział w postępowaniu w dniu 14 lutego 2013 r., wnosząc jednocześnie o zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów postępowania, nie podjął żadnych innych czynności w sprawie. Pełnomocnik strony zgłosił swój udział już po wydaniu postanowienia o umorzeniu postępowania, co nastąpiło w dniu 24 stycznia 2013 r. a odpis postanowienia doręczono pozwanemu w dniu 8 lutego 2013 r. Według stanu na dzień umorzenia postępowania, pozwany nie poniósł żadnych kosztów.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pozwany, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez zasądzenie zwrotu kosztów postępowania sądowego w tym kosztów zastępstwa radcowskiego według norm przepisanych ewentualnie o uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego w tym kosztów zastępstwa radcowskiego według norm przepisanych. Skarżący zarzucił naruszenie:

- art. 98 § 2 w zw. Z art. 108 § 1 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, że pozwany nie poniósł żadnych kosztów postępowania, a tym samym bezprzedmiotowym jest rozstrzygnięcie o kosztach w postanowieniu kończącym postępowanie sądowe;

- art. 98 § 3 k.p.c. poprzez błędne uznanie, iż strona pozwana nie była w toku postępowania sądowego reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, a zatem Sąd nie może rozstrzygać o przyznaniu pozwanemu kosztów wynagrodzenia pełnomocnika;

- art. 109 § 2 k.p.c. poprzez niewłaściwe jego zastosowanie i w konsekwencji błędne przyjęcie przez Sąd w zakresie dokonanych przez pełnomocnika pozwanego niezbędnych nakładów pracy w toku niniejszego postępowania sądowego.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, że umorzenie postępowania uniemożliwiło pełnomocnikowi podjęcie pierwszej czynności w sprawie jaką było wniesienie sprzeciwu co nie oznacza, iż pełnomocnik owego sprzeciwu nie przygotowywał, gdyż pełnomocnictwo zostało udzielone w dniu 15 grudnia 2012 r. Zdaniem skarżącego, to pozwany

jest stroną wygrywającą spór i na skutek pozwu powoda, zmuszony był ponieść koszty w postaci ustanowienie pełnomocnika, które to koszty winny mu zostać zwrócone.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Nie ulega wątpliwości, iż w związku z umorzeniem postępowania na skutek nie uzupełnienia braków formalnych pozwu wniesionego w elektronicznym postępowaniu upominawczym, pozwanego należy traktować jako wygrywającego spór, co oznacza, iż należy mu się zwrot kosztów postępowania.

Zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c. Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie. Stosownie do art. 109 § 1 k.p.c. roszczenie o zwrot kosztów wygasa, jeżeli strona najpóźniej przed zamknięciem rozprawy bezpośrednio poprzedzającej wydanie orzeczenia nie złoży sądowi spisu kosztów albo nie zgłosi wniosku o przyznanie kosztów według norm przepisanych.

W okolicznościach rozpoznawanej sprawy, nie było przeszkód aby wniosek o przyznanie kosztów postępowania strona pozwana złożyła we wniesionym sprzeciwie. Jeżeli po jego wniesieniu strona ustanowiła pełnomocnika, tenże winien niezwłocznie dołączyć do akt sprawy pełnomocnictwo. O ile rację ma skarżący, iż czynnością tą było wniesienie sprzeciwu, o tyle błędnie pozwany wskazuje, iż czynność ta nie nastąpiła, a pełnomocnik pozwanego dopiero przygotowywał sprzeciw, który miał zostać w dalszej kolejności złożony w Sądzie. Pozwany bowiem skutecznie wniósł sprzeciw w niniejszej sprawie, doprowadzając do wydania przez Sąd Rejonowy w Lublinie postanowienia z dnia 21 września 2012 r. o utracie mocy nakazu zapłaty i przekazaniu sprawy Sądowi Rejonowemu Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie. Odbiór tego postanowienia, pozwany potwierdził w dniu 5 października 2012 r. Skoro zatem pierwsza czynność w sprawie została przedsięwzięta zaś postępowanie toczące się po przekazaniu sprawy stanowi kontynuację postępowania wszczętego na skutek pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym, przyjęć należy, iż obowiązkiem pełnomocnika pozwanego było niezwłoczne zawiadomienie Sądu o ustanowieniu pełnomocnika przez Sąd. Tylko w takim wypadku ustanowienie pełnomocnika mogło wywrzeć skutki procesowe w tym w zakresie zasądzenia zwrotu kosztów zastępstwa procesowego strony.

W okolicznościach niniejszej sprawy zauważyć nadto należy, iż pismo pełnomocnika o zwrot kosztów postępowania zostało zwrócone na podstawie art. 132 § 1 k.p.c. zaś kolejne wpłynęło już po uprawomocnieniu się postanowienia o umorzeniu postępowania. Wniosek pozwanego był zatem nie tylko niezasadny ale także spóźniony nawet przy przyjęciu, w drodze stosowanego per analogiam przepisu art. 203 § 3 k.p.c., że wniosek taki mógł zostać złożony w terminie dwóch tygodni od daty zawiadomienia pozwanego o umorzeniu postępowania.

Wobec powyższego na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 §2 k.p.c. należało orzec jak w sentencji.

Zarządzenia:

1. odnotować i zakreślić,
2. doręczyć pełn. stron,
3. po nadejściu zwrotek zwrócić akta.

dnia 26.09.2013 r.